

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 76.808 van 6 november 1998

A. 75.259/VIII-393

In zake : **DUEZ** Jean,

rue de Cognebeau 215-217
7060 Zinnik,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Financiën.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 7 augustus 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean DUEZ de nietigverklaring vordert van het besluit van de directeur-generaal van de Administratie van de BTW, registratie en domeinen van 14 april 1997, op grond waarvan hij zijn recht verliest op uitbetaling van zijn wedde wegens het niet-leveren van prestaties op een aantal dagen die erin worden genoemd;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 5 mei 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 27 augustus 1998 waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 16 oktober 1998;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt en van Mevrouw ROLAND, inspecteur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Overwegende dat de bestreden handeling met de volgende redenen is omkleed :

" Overwegende dat de heer DUEZ, tewerkgesteld bij de dienst van de BTW van Bergen III, belast is met controletaken, welke opdracht overeenstemt met zijn graad van adjunct-controleur;

Overwegende dat betrokkene bij dienstbrief van 22 februari 1996 het bevel is gegeven om zich voortaan uitsluitend bezig te houden met de administratieve taken, welke hem door zijn hiërarchische meerderen worden opgedragen; dat zijn aandacht in het bijzonder gevestigd werd op het feit dat alles wat betrekking heeft op zijn verdediging voor de administratieve overheid, voor de beroepskamer of voor het gerecht te maken heeft met privé-aangelegenheden waarmee hij zich tijdens de diensturen niet mag bezighouden; dat hem bovendien is meegedeeld dat mocht hij geen gevolg willen geven aan deze aanmaning, hij daardoor het

recht verliest op uitbetaling van zijn wedde wegens het niet-leveren van prestaties;

Overwegende dat de heer DUEZ op 28 februari, 1 en 18 maart, 9, 22 (voormiddag), 24, 26 (voormiddag), 29 en 30 (voormiddag) april, 2, 3, 20, 21, 22 (namiddag) 23, 24, 28, (voormiddag), 30 en 31 mei, 3, 5, 6, 7 (voormiddag), 10, 11, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 20, 25, 26, 27 en 28 juni en 1, 2, 3, 5, 9, 10, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23, 24, 25, 26, 29, 30 en 31 juli 1996 geen enkele opdracht noch controletaak heeft uitgevoerd en aan geen enkel van de hem toevertrouwde dossiers heeft gewerkt; dat hij daarenboven heeft geweigerd om ook maar enige administratieve taak te vervullen en tijdens de diensturen volkomen ledig is gebleven;

Overwegende dat de betrokkene, op 29 augustus 1996, gevraagd is om, met name in het vooruitzicht van een mogelijke inhouding van wedde, zijn werkindeling op de voornoemde dagen toe te lichten;

Overwegende dat uit de schriftelijke toelichtingen die door de heer DUEZ op 20 september 1996 zijn verstrekt, geen enkele geldige uitleg is gebleken; dat de betrokkene toegeeft dat hij zijn werkuren inderdaad besteed heeft aan privé-aangelegenheden;

Overwegende dat de heer DUEZ geen aanspraak kan maken op een wedde voor 28 februari, 1 en 18 maart, 9, 22 (voormiddag), 24, 26 (voormiddag), 29 en 30 (voormiddag) april, 2, 3, 20, 21, 22 (namiddag), 23, 24, 28 (voormiddag), 30 en 31 mei, 3, 5, 6, 7 (voormiddag), 10, 11, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 25, 26, 27 en 28 juni en 1, 2, 3, 5, 9, 10, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23, 24, 25, 26, 29, 30 en 31 juli 1996, aangezien hij op die dagen geen werkelijke en voltijdse prestaties heeft geleverd";

Overwegende dat de verwerende partij oordeelt dat de Raad van State niet bevoegd is om kennis te nemen van het beroep;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie betoogt dat de bestreden handeling een verdoken tuchtstraf is die uitsluitend door de Raad van State kan worden vernietigd, ongeacht de geldelijke gevolgen ervan; dat hij aanvoert dat de vaststelling van de exacte aard van de bestreden handeling de grond van de

zaak raakt; dat hij immers in zijn verzoekschrift uiteenzet dat de betwiste inhouding van wedde een maatregel van tuchtrechtelijke aard uitmaakt, en een middel ontleent aan de schending van deel X van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel;

Overwegende dat mevrouw D. DERINCK, auditeur bij het hoofdbestuur van de BTW, registratie en domeinen op 21 februari 1996 aan de gewestelijke directeur van Bergen heeft meegedeeld wat volgt :

" Ik heb inzage genomen van uw voornoemd verslag en de bijgaande stukken met betrekking tot de heer DUEZ, Jean-Marie J.C., adjunct-controlleur.

Uw voorstellen kunnen niet worden goedgekeurd.

Volgende maatregelen dringen zich op :

1. De heer Duez zal onverwijld het schriftelijk bevel worden gegeven om zich voortaan uitsluitend bezig te houden met de administratieve taken, welke hem door zijn hiërarchische meerderen worden opgedragen. Zijn aandacht zal in het bijzonder worden gevestigd op het feit dat alles wat betrekking heeft op zijn verdediging voor de administratieve overheid (bijv. antwoord op een verzoek om uitleg), voor de beroepskamer of voor het gerecht, te maken heeft met privé-aangelegenheden waarmee hij zich tijdens de diensturen niet mag bezighouden.

De betrokkene wordt verwittigd dat wanneer hij, niettegenstaande deze aanmaning, weigert zich daarnaar te voegen, hij het recht verliest op uitbetaling van zijn wedde wegens het niet-leveren van prestaties;

(...)

De hiërarchische meerderen onthouden zich van elke uitlating omtrent de opportuniteit van een strafmaatregel en de aard van een mogelijke tuchtstraf";

dat de gewestelijke directeur verzoeker daags nadien heeft ingelicht over zijn verplichtingen en over een mogelijk verlies van zijn recht op uitbetaling van zijn wedde, mocht hij deze verplichtingen niet nakomen;

Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat het hoofdbestuur het voorstel van verzoekers meerderen om hem een tuchtstraf op te leggen, meteen al van de hand gewezen heeft; dat de bestreden maatregel die is welke hij dreigt op te lopen; dat deze niet van tuchtrechtelijke aard is;

Overwegende dat verzoeker, na dit beroep te hebben ingediend, de zaak bij de Arbeidsrechtbank van Bergen aanhangig heeft gemaakt, ten einde de bestreden inhouding van zijn wedde ongedaan te maken; dat hij in zijn dagvaarding heeft gesteld wat volgt :

" Overwegende dat de Raad van State, volgens een vaste rechtspraak, evenwel onbevoegd is om zich uit te spreken over een middel, wanneer hij, voor het onderzoek ervan, zich dient uit te spreken over het bestaan of de omvang van een subjectief recht;

Dat immers, overeenkomstig artikel 92 van de Grondwet, de geschillen over burgerlijke rechten (...) bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de rechtbanken behoren.

Dat het geschil over het bestaan van zijn recht op een wedde voor de betwiste periode dan ook tot de bevoegdheid van de justitiële rechtbanken behoort, los van het beroep dat verzoeker bij de Raad van State heeft ingesteld met het oog op de nietigverklaring van het besluit van 14 april 1997";

dat de rechter in kort geding, bij vonnis van 22 oktober 1997, de door de verwerende partij bevolen inhouding van wedde heeft opgeheven, totdat er over de grond van zaak uitspraak wordt gedaan;

Overwegende dat verzoeker die de nietigverklaring vordert van het bestreden besluit dat hem "het recht op betaling van zijn wedde" ontzegt, daarmee een betwisting ter sprake brengt waarvan het eigenlijke onderwerp verband houdt met zijn recht op een wedde gedurende de betwiste periode; dat hij in dat verband een vordering kan instellen voor de justitiële rechtbanken, wat hij trouwens reeds heeft gedaan; dat de

exceptie van onbevoegdheid moet worden aangenomen; dat de Raad van State niet bevoegd is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zes november 1900 achtennegentig door:

de HH. GEUS,	kamervoorzitter,
QUERTAINMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.